

Salvátor

44

březen 2018

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

On je náš kněz, náš oltář, náš pravý a jediný Beránek

Bratři a sestry, rád bych na tuto úvodní stránku přinesl něco ze života, nějaké vyprávění nebo moudré povzbuzení pro náš život, ale nezlobte se, nejde mi to! Na začátku svatého týdne se mé myšlenky znovu obrací ke Kristu. Nemohu prostě jinak! Musím se dívat na Něj. Nadpis tohoto úvodníku jsem před několika dny hledal z jiného důvodu. Vytanul mi v mysli a já ho nejprve hledal v Písmu svatém, najít však nemohl. Nakonec jsem „googlil“ a ukázalo se, že jsou to slova z páté preface velikonoční.

On je náš kněz! To budeme my posvěcení zvlášť prožívat ve čtvrtek dopoledne s biskupem

v katedrále a pak večer s vámi v našich kostelích. Opět budeme připomínat Ježíšovo gesto s chlebem a vínem při poslední večeři, skrze které nám stále dává svůj

život, svou lásku. Kněz - Jeho znamení a nástroj - není/nemá být od nemoci a pohřbů, kněz je/má být od života a od lásky. Kéž by to tak opravdu bylo. Budeme za to děkovat i prosit už ve čtvrtek.

On je náš oltář! Na oltáři se přináší oběť a Bůh se tak spojuje s člověkem a člověk s Bohem. Velký pátek nám postaví před oči kříž a Krista na něm.

Budeme s pohnutím děkovat za to, že On nás oddělené hříchem právě na oltáři kříže přivádí k Otcí, trhá oponu, láme skálu každého oddělení a hříchu, obětuje se za nás!

On je náš pravý a jediný Beránek! Při sobotní vigílii znovu zazní prastaré texty o tom, jak Bůh vedl svůj lid a jak svého Syna – Beránka bez poskvrny – slavně vzkřísil. Znovu uslyšíme, že v Jeho vzkříšení je i naše vzkříšení. Obnovíme křest, a tak se znovu svěříme pod vládu Beránkovu, pod vládu skutečného Vítěze nad smrtí. Drama svatého týdne je před námi a Kristus v něm nám jde vstříc jako náš kněz, náš oltář, náš pravý a jediný Beránek. Pojd'me mu naproti! K tomu vám všem žehnám!

otec Jiří

Církev bez kněží

Zde si můžeme položit otázku: Je situace české církve standardní? Česká církev do české země zapustila hluboké kořeny, ale přesto je na misijním území, byť pohanství dneška vypadá jinak než za dob Cyrila a Metoděje.

Na naší církvi je možné vidět, že se někdy a někde nedrží svého jádra. Tato situace se stává nejpatrnější při bohoslužbě slova (s rozdáváním Eucharistie), která nahrazuje mši svatou. Ten, kdo se připravil posloužit lidem, je najednou v kostele sám - osamocen. Kde jsou věřící? Jak by farnost přežila, kdyby neměla po nějakou dobu kněze? Jádro církve vychází z toho, že se věřící shromáždí, je hlásáno Boží slovo a jsou křtěni ti, kdo věří. Eucharistie nám umožňuje plně žít, hlásání evangelia nám dává jistotu přežít.

Važme si proto bohoslužby slova zvláště tehdy, když ji vysluhuje jáhen. Važme si jí v době, kdy je málo kněží. Situace v naší zemi nás vede k tomu, abychom objevovali jádro a kořeny našeho společenství.

Nebo to snad znamená, že když nebude mše, tak zmizí i křesťanské společenství a nebude už nikoho, kdo by zvěstoval Kristovo vzkříšení a povzbuzoval k obrácení?

Naštěstí jsme tu stále my, kteří jsme svolávání do společenství, kde zní čtení, čtení evangelijní.

Může existovat církev bez kněží? Jistě ne. Kněžství je jednou ze svátostí a bez této svátosti není možná svátost Eucharistie. Je dobré připomenout, že svěcení je jáhen a plnost tohoto svěcení má biskup.

Musí církev v některých dobách a na některých místech žít bez kněží? Ano. A v dějinách církve tato situace přicházela opakovaně.

Může církev bez kněží přežít? Ano, pokud žije její jádro. Takovou církví byla církev v Japonsku, která zůstala zapomenutá a následně byla novými misionáři objevená.

Co je tím jádrem církve? Církev je vždy někdo, konkrétní křesťan, pokřtěný člověk. Jeho povinností je hlásat evangelium a křtít. Rád bych připomněl, že zvěstovat evangelium a křtít může každý člověk, zvláště v nestandardních situacích.

Br. Metoděj

Rozhovor s L. a B. Popelkovými

Dnes bychom vám rády představily manželský pár, který řada z vás potkává pravidelně na nedělní mši svatě, který znáte z mnoha farních aktivit, společných poutí, ale také z mnoha pracovních akcí, do kterých se oba obětavě zapojují. Libuščin hlas se nese téměř každou neděli z kůru....

Manželé Libuše (L) a Bohumil (B) Popelkovi

Milí přátelé, víme, že nepocházíte z Chrudimi. Kdy a jak jste se sem dostali a jaké jsou Vaše kořeny?

Oba pocházíme z Oldříše u Poličky a do Chrudimi jsme přišli za bytem 29. ledna 1963. Ten den bylo mínus 20° C, na Vysočině mnohem víc.

L. Jako mladá učitelka jsem začínala na Březinách, potom v Telecím, v Bystrém (kam jsem se dostala na „převýchovu“, protože jsem byla několikrát vyzvána, abych vystoupi-

la z církve) a v Sádku. Tam jsem rozdala pololetní vysvědčení a stěhovali jsme se. Půl roku jsem zůstala s roční Bohdankou doma a od září jsem nastoupila na ZŠ Olbrachtova, kde jsem vlastně učila celý život.

B. Je zajímavé, že už kdysi cestou pro svatební prstýnky do Pardubic jsme odpočívali v Chrudimi v parku u altánku a Libuška říkala, jak by se jí líbilo

tady bydlet. Když jsme se sem potom dostali, nastoupil jsem do učtárny v Transportě a vytrval tam 33 roků.

Kde se zrodila Vaše víra, kdo Vás vedl a ovlivňoval?

L. Víru máme oba od rodičů. U nás doma se stále zpívalo, v kostele také a při vánoční mši naše rodina obsadila všechny party.

B. Všichni jsme chodili do kostela v Borové, který stojí na hranici s Oldříší. Bydleli jsme od sebe asi 6 minut, ale neznali jsme se.

Libuško, chceme Ti dodatečně popřát vše nejlepší k Tvým říjnovým osmdesátinám. Jsi léta oporou chrudimského chrámového sboru. Kdy jsi tam přišla? Jak jste oba procházeli komunistickou érou?

L. V září 1963 jsem začala zpívat ve Slavoji a brzy jsem se s přítelkyní

Rozhovor s L. a B. Popelkovými

pokračování ze str. 3

Jiřinkou Zelinkovou dostala na kůr kostela. Ve škole jsem měla výborného šéfa Zdeňka Kučeru, který věděl, kam chodím. Ale prý řekl: „Když to umí, tak ať zpívá.“ Vždy mě podporoval a „nedal mě“. Horší to bylo za normalizace, vyměnilo se vedení. Do kostela jsme chodili zadem, ne přes náměstí, potom jsem i pár let vůbec nezpívala, protože jsem se bála, že ztratím místo. Mše jsme slavili v Borové a v dalších místech na výletech. Hned na Vánoce v roce 1989 jsem se ke zpívání v chrámovém sboru vrátila a také jsem poprvé byla na mši dole v lavicích....

B. Já jsem to měl celkem jednoduché, mně nikdo nic nepřikazoval, nikdo mě nesledoval. Kvůli Libuše jsem párkrát jel třeba do Pardubic nebo vezl pana Židka na mši do Kočí. Jinak jsem sedával v pohodě za druhým sloupem, trochu mimo. Často si na to vzpomenu, když se teď krásně ubíráme prostředkem náměstí a zdravíme se s přáteli.

Libuško, vedli Tě dva generačně vzdálení regenschoriové (dědeček Karel Židek a jeho vnuk Tomáš Židek). Liší se nějak práce s nimi?

L. Markantní rozdíl mezi nimi není. Na starého pána vzpomínám moc ráda, díky němu byl můj život bohatší. V šedesátých letech byla volnější atmosféra, mohla jsem dělat, co mě těšilo. Pan Židek přišel, rozdal nám

noty a řekl: „Zpívej!“ Pro mě to nebyl problém. A to on oceňoval, a proto ochotně doprovázel i náš dětský školní sbor, s ním jsme zpívali i u sv. Kateřiny. A jeho vnuk Tomáš, náš současný ředitel kůru, už jako dítě chodil na zkoušky, zpíval sopránový part. Dědeček ho vychoval jako člověka i jako muzikanta. Mg A. Tomáš Židek PhD. vede sbor s velikou obětavostí a plným nasazením. A jeho zásluhou sbor nyní zpívá tak, jak to slyšíte..... Jen by potřeboval nové mladší členy.

Bohoušku, vážíme si Vaší práce pro farnost, nenápadné, ale hlavně neúnavné ochoty vždy pomáhat tam, kde je potřeba. Povězte nám něco o tom.

B. Teprve s lety mně došlo, kolik práce je ve farnosti potřeba. Už roky pomáháme pravidelně uklízet kostel, začala Libuška, potom oba a teď, kdo může. Já si žádné zásluhy nepřičítám. Dělán vždy, co mohu, i když mně ubývají síly: pomáhal jsem třeba při budování farního sálu, úklidu farního dvora, naposledy jsem se zapojil při přípravách na instalaci nového oltáře. Hlídám otevřený kostel při různých akcích. Měl jsem radost, že jsem mohl připravit trasu farního výletu do naší rodné Vysočiny. Odjeli jsme vakem do Borové, tam pro nás otec Jiří celebroidal mši svatou. Odtud jsme se vydali na Lucký vrch,

Rozhovor s L. a B. Popelkovými

na Pustou Rybnou, přes lesy, Blatinu, ke kapličce a loukami zpět do Borové.

A to nás přivádí k dotazu na Vaše koníčky a záliby. Co Vás baví a těší?

B. Chodíme s chrudimskými turisty už asi dvacet roků. Dar Boží je, že můžeme chodit oba. Pomalu v kraji nenajdeme železniční zastávku, kde bychom někdy nenastupovali nebo nevystupovali, ves, kterou bychom neprocházeli. Všude jsme nejstarší (84 a 80 let), ale mladší i mladí nás „berou“. Vždy mě potěší, když nás chlapec, děvče nebo někdo starší pozdraví, a mně bleskne, že je vídám v kostele. Na cestách obdivujeme přírodu, památky, chvíli jdeme s tím, chvíli s jiným, při týdenních pobytech poznáváme detailně zajímavá místa (Svatou horu u Příbrami, Třeboň, Tachov, Nové Město na Moravě...), některé akce jsme sami připravili, soukromě jsme zajeli třeba do Opavy a Krnova, na Svatý Hostýn, do Hejnic. Objevujeme místa, kam bychom se asi nikdy nedostali, vzpomínáme u fotografií na internetu a uvědomujeme si, že je všude hezky a jak krásnou vlast máme.

L. Dojdu, zastavím se a musím zapívat Čechy krásné, Čechy mé.... Mojí láskou je zpěv. Můj drahý muž si kdysi všiml, jak mě trápí, že v Chrudimi ještě nikoho neznám. Přečetl z poustače informace, kdy zkouší Slavoj. A já jsem jeho členkou už 55 let! Současný dirigent

Zdeněk Kudrnka je mým osmým dirigentem. Je velmi náročný (zkoušíme každý týden), ale vždy mě s ním a jeho stylem smiřuje jeho cit pro duchovní hudbu; vede nás i ke zpěvu v latině a dalších jazycích. Mám radost, že Slavoj existuje nepřetržitě od roku 1856, je druhým nejstarším sborem po o pár dnů starším jaro-měřském Jaromíru; pražský Hlahol je mladší. Se všemi jsme už vystupovali.

Blíží se Velikonoce. Jaké bývaly ty „vysočinské“ Vašeho dětství a mládí?

L. Velikonoce u nás doma byly duchovní. Už od Zeleného čtvrtku jsme chodili do kostela zpívat pašije. Maminka barvila až padesát vajec, protože jsme byly tři sestry

B. Na Bílou sobotu se páčil Jidáš a z opáleného dřeva se dělaly křížky na pole. Pletli jsme pomlázky z vrbového proutí, na „šmergust“ jsme vstávali hned po půlnoci a vycházeli za tmy. Přelézali jsme vrata, vyndávali skla ve dveřích, abychom se dostali dovnitř. A po Velikonocích začínala poutní sezóna... Chodilo se každoročně procesím na mariánské poutě na Chlumeck u Luže. Vycházelo se v sobotu, přespávalo se v okolí na půdách a v neděli zase pěšky procesím domů.

L. Můj otec byl vedoucím procesí a předříkavačem, stejně jako jeho otec, který měl na náhrobku titul vůdce poutníků.

Rozhovor s L. a B. Popelkovými

pokračování ze str. 5

Libuško a Bohoušku, které nejsilnější zážitky Vám v poslední době Bůh přichystal?

B. Loňské kněžské svěcení byl pro mne úžasný zážitek.

L. + B. Nikdy před tím jsme neprožili takovou nádhernou slavnost dvou primic najednou.... Poutní zájezdy jsou krásné, např. po rakouských klášterech a do Mariazell. Ale radujeme se také, kdykoliv potkáváme někoho z vás, přátele, pana faráře... Na tomto místě chceme především poděkovat vám všem, kteří nám

pomáháte, nabízíte dovoz, odvoz, přijímáte nás... Cítíme, že patříme do farní rodiny.

L. To, co mě drží při životě a „dobíjí“, je kromě zpěvu i náš pravnouček Štěpánek, vejšlapy a moje víra.

Moc Vám oběma děkujeme za upřímné odpovědi a podnětné postřehy. Strávily jsme s Vámi příjemné dopoledne a doufáme, že i čtenáři Salvátoru si se zájmem přečtou náš rozhovor. Bohu díky.

K.M. a E.V.

Pozvánka na Slovensko

Svit, Slovensko, Vysoké Tatry

- středisko hnutí Fokoláre

- rekreace pro věřící i nevěřící

Může k nám přist' ktokol'vek, dvere máme otevorené a **cena za polpenziu je 17euro/osoba**

<http://www.skalasvit.sk/>

052/ 7756748 a pred mobilom +421

903 840 034 - telefonické spojení,

email je : skala.svit@post.sk,

p. Božena Medelská

Srdečně zdravím,

byla jsem přes prázdniny v Tatrách a Fokolaríni na Slovensku nabízejí výhodné ubytování kousek od centra Tater, ve Svitu. Slíbila jsem jim, že dáme do našeho farního časopisu nabídku, aby ji naši věřící (též nevěřící) mohli využít. Mně se tam moc líbilo, příjemní lidé, dobré jídlo... Tatry jsou nádherné a ubytování za pár korun s jídlem, nebo bez jídla se hodí.

Eva Vítková

Cesta světla

Co je to Cesta světla?

Cesta světla (lat. Via Lucis) je nová velikonoční pobožnost, která navazuje na křížovou cestu (lat. Via Crucis) a v dalších 14 zamyšleních nás vede od prázdného hrobu k Letnicím. Začíná velikonočním ránem, kdy ženy nacházejí prázdný hrob, tedy Kristovým zmrtvýchvstáním, a pokračuje setkáváním zmrtvýchvstalého Krista s jeho učedníky, jeho nanebevstoupením až k seslání Ducha Svatého.

Jaký je smysl této pobožnosti?

Cesta světla má pomoci k hlubšímu prožití velikonoční doby, ve které chybí pobožnost tohoto druhu. Často je radost z Ježíšova zmrtvýchvstání omezená na samotné Velikonoce, zatímco celá velikonoční doba trvá 50 dní. Zmrtvýchvstalý Ježíš, se kterým se na této cestě setkáváme, nám otvírá novou životní perspektivu.

Jak vznikla Cesta světla?

Už na konci 17. století se v některých rozjímáních Umučení Páně přidávala „nová“ zastavení o událostech po Je-

žíšově zmrtvýchvstání. Zvláštní pobožnost se v dnešní formě objevila asi před 30 lety, poprvé byla oficiálně slavena v dubnu 1990 v Římě v katakombách pro generální kapitolu salesiánů. Od roku 1992 byla cesta světla slavena v bazilice Svatého hrobu.

Co říká Církev o Cestě světla?

V roce 2002 vydala vatikánská Kongregace pro bohoslužbu a svátosti „Direktář o lidové zbožnosti a liturgii“, kde je Cesta světla označena jako dobrý nástroj hlásání pravdy o živém Kristu.

Kdy a jak lze konat tuto pobožnost?

Cesta světla je spojená s velikonoční dobou. Proto vás chci pozvat k této pobožnosti, a to v pátek 13. dubna od 17:30 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Budu ráda, když se zapojíte i čtením jednotlivých zastavení.

pp

Společenský večer farnosti

Milí přátelé, pojdme se společně poradovat a připomenout si atmosféru našeho farního společenského večera.

Bylo to nakonec velice vtipné, nápadité a barevné vystoupení, všichni jsme se dobře bavili při pohledu

na 8 šikovných a nadšených „teenagerů“, s jakou vervou a elánem nastoupili a s jakým šarmem ukázali své umění. Sklidili bouřlivý potlesk, jenž zaburácel také po druhém předtančení, kterého se už tradičně ujala skupina Pafatas (pro ty, co zapomínají: **Pánský Farní Taneční Soubor**). Sedm statečných z Divokého

ra. 12. února, v sobotní podvečer jsme se vydali do Stolan. Slavnostně oblečení, radostně naladění jsme se těšili na příjemné chvíle strávené s dobrými známými.

Vše začalo krásným přivítáním - růží pro každou ženu, a po sedmé hodině večer ples definitivně otevřel svým požeháním otec Jiří. Potom se již ujala vlády kapela Mix z Poličky a rozproudila se družná zábava.

Všichni jsme se těšili na předtančení. Věděli jsme, že děti - promiňte mnohem přesněji - mládež z farnosti od podzimu pilně nacvičovala program, jehož choreografii sama vymyslela.

západu (pod uměleckým vedením Lenky Preslové) prokázalo neobyčejný talent a houževnatost, svou kreací výborně naladilo diváky i sebe a vyloudilo úsměv na mnoha tvářích. (Podívejte se na internetové stránky farnosti a dáte mi za pravdu.)

Společenský večer farnosti

Slavnostní večer ubíhal milovými kroky, skvělá hudba zvala do tance, zkušení a vtipní moderátoři Aleš Kalina a Petr Dítě uváděli vše na pravou míru, až nastal čas najít výherce darů z tomboly. Bylo to trochu komplikované, protože „Pafatasáci“ nabídli svou vlastní speciální verzi, odkud si šťastní výherci odnášeli takové poklady jako zubní kartáček Karla

- Drdovy České pohádky, originální nástěnné hodiny s lesním motivem, veverkou a ptáčkem u hnízda, krásné postní láhev fernetu zalitou do třicetikilové kostky betonu (= pití pro chlapy, aby manželka neupíjela)... Všichni si odnášíme něco z hřejivé atmosféry krásného přátelského setkání a společenské události.

A něco získala také celá farnost: Z darů farníků a z výtěžku společenského večera mohla být zakoupena myčka nádobí do kuchyňky u farního sálu. Už plní svou funkci.

Gotta, instantní italskou večeři ve formě balíčku špaget a lahve kečupu, A co teprve vítěz nabídky „podívat se do kanady společně se zástupci skupiny“! Pohled do vojenské boty je určitě zážitek na celý život.

Ale oficiální tombola také nezklamala a přinesla spoustu radosti a smíchu. Některým z nás zůstanou vzpomínky na příjemný večer završený sladkou dortovou cenou, vynikajícím tomatovým džusem, ale mnozí budou mít doma trvalou památku

Co dodat na závěr? Veliké poděkování všem, kdo tuto akci připravili, přinesli dary do tomboly, pomáhali je balit a převážet, nachystali a naservírovali občerstvení, vyzdobili sál, organizovali a nacvičili program a na konec vše uklidili, odvozili a ještě přispěli na nákup myčky.

Jestli oni vydrží i v příštím roce a jestli se přidají další ochotné ruce a hlavy plné nápadů, můžeme se už dnes těšit na 2. 3. 2019 na příští Společenský večer farnosti tradičně ve Stolanech se skupinou Mix.

Klára Fidlerová + KM

Setkáváme se - Večeřadlo Panny Marie

Naše Mariánské večeřadlo začalo u rodiny Brázdových r. 1993, tedy zhruba před 25 lety. Měli tehdy modrou knihu „Premilým synům Panny Marie“ od P. Dona Gobbiho, kde Panna Maria doporučuje rodinné modlitby, tzv. večeřadla. Modlili jsme se sv. růženec, předčítali kapitolu z knihy inspirované Matkou Boží a doplňovali prosby a díky.

Po nějakém čase se u Brázdů přestalo, ale pozvání P. Marie jsme vzali vážně, a tak jsme se scházeli s Ivou Načevovou a přidávali se i další „modlitebníci“. Tentokrát jsme si vzali knihu otce Slavko Barbariče

z Medjugorje s názvem „Modlete se srdcem“ a prosili za mír v sobě, v rodinách, ve městě a ve světě s následným růžencem. Skupina se rozrostla na osm členů, někdy i více. Střídali jsme se po rodinách.

Po několika letech (od r. 2010) jsme se už pak jen ženy modlily na faře Fatimské večeřadlo. To je převzato z Fatimského apoštolátu v ČR.

Pojem „večeřadlo“ je ve vlastním smyslu slova spojen s místem v biblickém Jeruzalémě označovaném Cenaculum. S místem, kde Ježíš jedl se svými učedníky velikonočního večera a anticipoval svou kalvářskou oběť ustanovením svátosti oltářní, spojujeme i biblickou událost Seslání Ducha Svatého.

Je-li historickým faktem, že církev v den Letnic vyšla z večeřadla, tak se může také v jistém smyslu říci, že je nikdy neopustila. Církev je stále ve večeřadle a setrvává v modlitbě tak, jako setrvávali apoštolové spolu s Marií, Kristovou matkou.

Mariánské večeřadlo má tento průběh:

Mariánská píseň

Znamení kříže a modlitba k Duchu Svatému

Biblický verš

Svatý růženec,
jelikož se jedná o Mariánské večeřadlo, je nejvhodnější modlitbou.

Setkáváme se - Večeřadlo Panny Marie

pokračování ze str. 10

Vědomi si příslibů Matky Boží a výzev k modlitbě sv. růžence, zařazujeme ve večeřadle modlitbu pěti desátek radostného, bolestného nebo slavného růžence.

Zásvětná modlitba k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Modlitba za osvobození

Smírná modlitba k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu (motto hnutí)

Otčenáš

Spontánní osobní prosby, díky a chvály

Požehnání a znamení kříže

Píseň na závěr

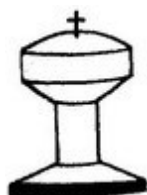
Hlavním cílem večeřadla je vytvoření společenství, kde se lidé modlí, čtou z Písma a hovoří o osobních zkušenostech s Pánem. Dále poskytujeme službu přímluvné modlitby, modlíme se za úmysly osob, které o to požádají.

Marie Martínková se účastní večeřadla od r. 2008 nejprve u Ivy Načevové a od roku 2010 na faře. Pokud byste někdo měli zájem se k této skupině připojit, informujte se na telefon 725 586 672.

Kája Břízová a Marie Martínková

Z farních matrik

Svátost křtu přijali:

Karolína Teplá

Josef Novák

Oliver Pýcha

Petr Kocek

Ve farnosti jsme se rozloučili:

Milan Ščuka (*1953)

Václav Trunec (*1947)

František Kučera (*1933)

Co se děje ve farní kanceláři

V nedávné době se na mě obrátili někteří z vás s dotazy ohledně mé práce. Přimělo mě to zamyslet se nad tím a pootevřít dvířka do farní kanceláře a do náplně mých pracovních a často i volných dnů.

Na fáře pracuji od listopadu 2010, kdy mi P. Jiří nabídl práci, nejprve na zkrácený úvazek. Do léta roku 2015 jsme ve farní kanceláři byly se Soňou Vtípilovou, která zajišťovala především pastorační záležitosti, po jejím odchodu na mateřskou dovolenou jsem dostala úvazek celý. V letech 2015 – 2017 zde na poloviční úvazek učila náboženství Bohumila Novotná, která měla dovoleno pracovat z domu. Od léta loňského roku jsem na všechnu práci ve farní kanceláři sama. Práce v církvi má svá specifika. Je to práce s lidmi a pro lidi, ale především s Pánem a pro Pána. Je opravdu pestrá, není to jednotvárná opakující se činnost. Předpokládá velkou samostatnost a také vyžaduje značnou část práce nad rámec pracovní doby i pracovní náplně. Jsem tu moc ráda, velmi mě to baví a naplňuje. A P. Jiří je skvělý šéf...

Co dělám?

Mojí hlavní činností jsou dvě oblasti

- agenda týkající se správy kostelů: především opravy střechy kostela Nanebevzetí Panny Marie, údržby fary a dalších devíti kostelů, které spolu s vejvanovickou farností máme,

- a vedení farní kanceláře.

Oblast správy kostelů zahrnuje zpracování žádostí o dotace a jejich správné vyúčtování jednotlivým subjektům, opravy kostelů mimo dotační programy, jednání s dodavateli, čas na smlouvy. S restitucemi mně také přibyla celá agenda nájemních smluv k vydaným pozemkům, které jsme jako farnost uzavřely a které jsou neustále v pohybu z důvodu různých změn. Toto činí největší část mé pracovní náplně. Dělán to ráda, s mojí původní ekonomickou profesí k tomu mám blízko.

Druhá oblast je vedení farní kanceláře. Obsahuje v sobě správu veškeré korespondence, různé dopisy a žádosti, vyřizování došlé pošty v papírové i mailové podobě, také jednání a spolupráce s úřady - katastrálním, městským, s památkáři -, vyřizování nutných povolení. Veškeré smlouvy s mnoha subjekty (smlouvy o dílo, kupní, darovací, nájemní, výpůjčky uměleckých předmětů). Též vše, co se týká platebního styku - faktury, správa účtů, vedení pokladny a příprava účetních dokladů. Zapisuji také údaje o křtech, svatbách a pohřbech do matrik. Nejvíce práce je vždy v pátek, po ranní poradě připravuji ohlášky a vše potřebné k zajištění nedělních bohoslužeb, plakátky a různá oznámení na nástěnky a na farní web. S jeho vedením mi pomáhá syn. Jednou jsem nestihala a poprosila ho o pomoc a už mu to zůstalo. Do této oblasti patří také vaše různá vyřizování a návštěvy

Co se děje ve farní kanceláři *pokračování ze str. 12*

ve farní kanceláři, které mě vždycky potěší. Snažím se přispět k tomu, abyste se na faře dobře cítili a bylo vám tu hezky, ať už úklidem, drobnou výzdobou nebo muškáty na dvorku. Na ty, kteří sem přijdou se svými záležitostmi, ale i na celou farnost myslím v modlitbě.

Jen agenda těchto dvou oblastí vydá bohatě na celý pracovní úvazek. Postupně se však přidalo mnoho dalších sfér života naší farnosti, které nejsou vidět, ale přesto je potřeba je obsáhnout a zajistit. Otevírání a zavírání kostelů, někdy také příprava bohoslužeb, zpřístupnění kostelů pro různá focení či bádání, příležitostně i jejich prohlídky. Doprovod P. Jiřího při bohoslužbách v hospici a v nemocnici. Psaní příspěvků o farních akcích do časopisu Salvátor a Chrudimského zpravodaje, účast na jednáních pastorační a ekonomické rady a zápisy z nich, množení textů, not, různé přípravy. Jsem také požární technik, mám na starost hasicí přístroje a dodržování příslušných předpisů. A protože P. Jiří je chrudimským vikářem, vedu vikariátní agendu – dovolené kněží, přípravu jejich schůzí a další práce s tím související.

Nemalou část mé práce tvoří logistika – zajistit, nakoupit, přivést a přinést vše potřebné tak, aby nikde nic nechybělo ani nepřebývalo (svíce, víno, hostie, kancelářské potřeby, kalendáře, různé brožurky, čistící prostředky, věci do kuchyně, papír do sběru, odpady do sběrného dvo-

ra). Též drobné, ale i větší a nikdy nekončící úklidy fary a kostelů, ale také třeba praní liturgického prádla z fary a šití křestních roušek.

Úkolů neustále přibývá, vždyť v naší farnosti se pořád něco děje, je to živá farnost. Téměř každý den je na faře nějaká akce, často i o víkend. To v sobě přináší nutnost tato setkání organizačně i materiálně zajistit. Mimo pravidelné akce, které jsou každý týden, pořádáme i ty velké - Salvátorské pouti, kurzy Alfa a Beta a třeba také primice nebo poutní zájezdy, kdy je třeba sestavit a domluvit program, rozpočet, objednání autobusů, přihlašování, vyúčtování. Toto dělám s velkou chutí. Radost mi působí také výběr knih pro komisi prodej v kostele, živý růženec či setkání seniorů. Mou touhou je modlitební skupinka podle spirituality Modlitby matek.

Některé záležitosti farnosti zabezpečují dobrovolníci (například časopis Salvátor, společenský večer, karneval pro děti, letní tábory). Jsem tomu ráda a moc vám za to děkuji. Nemám všechno na svých bedrech a hlavně tvoříme tak společenství. Vždy je lepší, když věci jdou zdola, od lidí. I tak je však třeba tyto akce zaštitit, připravit, nachystat, nakoupit, poklidit, vyúčtovat.

Děkuji, že mi pomáháte s mnoha věcmi. Vždy mě potěší, když si všimnete, že je něco potřeba nebo nabídnete svou pomoc. Děkuji, že mou práci

Co se děje ve farní kanceláři

pokračování ze str. 13

vidíte, že na ni reagujete (naposledy třeba tím, že chcete ofotit křížovou cestu, kterou jsem připravila, nebo reflektujete svíce při adoraci v kostele). Je to často jediná zpětná vazba, kterou mám, a zároveň motor, jak jet dále, takové nakopnutí.

Snažím se na věci kolem farnosti i na vaše osobní problémy, pokud o nich vím, pamatovat v modlitbě, jak to jde. Jsem moc ráda, že kaple je hned vedle kanceláře. A i když není čas tam zajít nebo pobýt tak dlouho, jak bych chtěla, věřím, že Pán to vidí a že je se mnou v kanceláři, v mé samotě, v mé „poustevně“. Být sama v kanceláři, každý den, není jednoduché. Nejenže není s kým se podělit o práci, když je jí mnoho, poradit se o té či oné věci, ale také trochu si popovídat, sdílet se, mít společenství. Každodenní samota je jednou z těžkých věcí v mém zaměstnání.

Už dávno jsem zjistila, že do práce nemůžu chodit v lodičkách a sukni, protože neustále něco přenáším, uklízím, a i moje auto se stává stěhovákem všeho možného. Pracovní doba pro mě nekončí odchodem z fary, často ještě zařizuji různé věci, nakupuji, večer doháním na počítači, co hoří. Mnohdy úřaduji také v neděli v kostele, voláte mi kdykoli, když potřebujete něco zařídit či se zeptat. Jsem tu pro vás, tak to má být, tak to cítím. A i když náplň mé práce nemá s pracovní pozicí pastorační asistentky téměř nic společného a jsem zde holka pro všechno, doufám, že moje pobývání na faře smysl má. A tak s dveřmi fary otvírám i své srdce - pro Hospodina i pro službu vám všem.

Petra Pudilová

Ó králi Velkého pátku

(starobylá irská modlitba)

Ó králi Velkého pátku,
jenž jsi byl ke kříži přibitý
Ó Pane, jenž jsi utrpěl
zranění, rány a ztráty.

Ukřýváme se
pod štít tvé moci.

Kéž aspoň část plodů ze stromu tvého
utrpení
spadne na nás této noci.

Poznávací poutní zájezd

Duchovní místa Francie

14. - 22. 9. 2018

14. 9. odjezd z **Chrudimi**

15. 9. → **La Salette** ubytování, prohlídka chrámového komplexu, mše sv., křížová cesta, večeře

16. 9. snídaně → **Le-Puy-en-Velay** ubytování, výstup na 3 vrcholy: socha Panny Marie, kaple sv. Michaela, katedrála; mše sv., večeře z vl. zásob

17. 9. snídaně → **Ars-sur-Formans** (místo působení sv. Jana Maria Vianneye) mše sv., prohlídka areálu, ubytování, večeře

18. 9. snídaně → **Taizé** ekumenická křesťanská komunita: polední modlitba, setkání s dobrovolníkem, oběd
→ **Paray-Le-Monial** Chapelle de la Visitation, relikvie vizionářky sv. Markéty Marie Alacoque, klášter a románská bazilika, ubytování, večeře

19. 9. snídaně → **Sept-Fons** modlitba v trapistickém klášteře, setkání s řeholníkem, video o historii a životě kláštera, oběd
→ **Nevers** (místo odpočinku sv. Bernadetty) prohlídka chrámového areálu, mše sv., ubytování, večeře

20. 9. snídaně → **Vézelay** prohlídka opatství s bazilikou sv. Máří Magdaleny (na seznamu UNESCO); mše sv. → ubytování v Lisses, večeře z vl. zásob

21. 9. snídaně → **Paříž** (rue du Bac: Chapelle Notre-Dame-de la Médaille Miraculeuse, mše sv.; Notre-Dame de Paris a centrum Paříže), večeře z vl. zásob, odjezd

22. 9. → příjezd do **Chrudimi**

Cena:
13990,-Kč

V ceně:
6x ubytování se snídaní, 4x večeře, 3x oběd,
služby průvodce, dopravu autobusem, pojištění,
pojištění CK proti úpadku

Cena nezahrnuje:
vstupné do objektů

**Závazné přihlášky na pout' se zálohou
10 000 Kč do 30. 4. ve farní kanceláři.**

CK Aleš Kučera – Zlín, Lazy II 3228, 760 01 Zlín
777 21 21 75, info@ck-kucera.cz, www.ck-kucera.cz

BOHOSLUŽBY O VELIKONOCÍCH

Svátost smíření před Velikonocemi

pondělí 26. března	15:00 - 18:00	P. Heblt, P. Brinda	kostel NPM
	15:00 – 18:00	P. Partyka	fara
úterý 27. března	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda	kostel NPM
středa 28. března	15:00 – 18:00	P. Heblt, P. Brinda	kostel NPM

Čtvrtek 29. března	Zelený čtvrtek: Památka ustanovení Večeře Páně		
	18:00 Mše svatá s obřadem umývání nohou 20:00 – 8:00 Bdění v Getsemanské zahradě		kostel NPM kaple na faře
Pátek 30. března	Velký pátek: Památka umučení Páně		
	8:00 Liturgie hodin 15:00 Křížová cesta 18:00 Velkopáteční obřady 20:00 – 8:00 Noc bdění		kostel NPM kostel NPM kostel NPM kaple na faře
Sobota 31. března	Bílá sobota: Den tiché modlitby a bdění u Božího hrobu		
	8:00 Liturgie hodin 9:30 – 18:00 Adorace u Božího hrobu		kostel NPM kostel NPM
	Velikonoční vigilie: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně		
	20:00 Velikonoční vigilie, mše svatá (s nedělní platností) <i>Po skončení obřadů jste zváni na agapé na faře.</i>		kostel NPM
Neděle 1. dubna	Neděle velikonoční: Slavnost Zmrtvýchvstání Páně		
	8:30 Mše svatá 10:30 Mše svatá 18:00 Mše svatá <i>Žehnání pokrmů při všech mších svatých.</i>		kostel NPM kostel Vejvanovice kostel sv. Kateřiny
Pondělí 2. dubna	Pondělí velikonoční		
	8:30 Mše svatá		kostel NPM

Salvátor č. 44 březen 2018

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800